

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ioannis Ioviani Pontani. De Aspiratione Libri duo. Charon
Dialogus. Antonius Dialogus. Activs Dialogus. Aegidius
Dialogus. Asinvs Dialogus. De Sermone Libri Sex. Belli,
Qvod Ferdinandvs Senior ...**

Pontano, Giovanni Giovano

Venetiis, 1519

De lactatoribus, & Ostentatoribus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12960

102 DE SERMONE

tantum ut uideatur, atq; appareat.

De Iactatoribus, et Ostentatoribus.

Nam qui Iactantiam excessum hunc potius dici, atq; esse uolunt, in eo labuntur, quod Ostentatio cū plerunq; uana sit, Iactantia ipsa ad superbiā ubiq; est, aut ad stoliditatem referenda, in levitate uero parū omnino differunt. Et Ostentatio quidem affingit sibi aut quæ nulla prorsus ē parte insunt, aut maiora ea q; sint, facit. At Iactator etiam in ijs quæ uera sunt, referendis, atq; extollendis est nimis, peccatiq; in eo uehementer, q; nec modum seruat, nec mensuram, nimisq; fastidit et gestu, et uerbis, et contentione est immoderatior. Quo in toto ferē genere Ajax peccat apud Ouidium, quando et quæ dicit uera illa ipsa sunt, atq; adeo quidem magna, ut magnificari, affingendo eis aliquid, nullo modo necesse esset, et singula quidem erant notissima Graecorū ducibus, ac senatui. Tamen quod insolentus ea ab illo dicantur, quod nimis indignerter dictum uideatur,

¶ Agimus pro Iupiter inquit

¶ Ante rates causam, et mecum confertur Ulysses, Quodq; et ore, et manibus, et toto corpore (ut mos est indignantium) insolenter iactabatur, potest iactantiae iure ipso argui, atq; accusari, nequaq; tamen aut ostentationis, aut fortasse arrogantiae. Quo fit, ut Iactator ipse nimis sit, atq; immoderatus, siue uera dicat, siue parū uera, atq; arcessita, Cum Ostentator nequaq; sit ipse iactatu nimis, sed parum omnino dictis uerus, atq; ex eo manus, magis q; aut superbis, aut arrogator. Hæc autem dicuntur a nobis non detrahendi recentioribus quibusdam scriptoribus, uerum docendi studio, cum praesertim de ueritate ipsa sit quæstio.

¶ Plura esse mendacium genera.

Mendaces igitur cum eorum propositum sit mentiri, aliq; quidē honoris mentiuntur adipiscendi gratia, aliq; uero comparandæ pecuniae. Sunt quibus mendacium ipsum pretium est, ipsaq; mentiendi uoluptas perq; suauis est eorum fructus, quod genus maxime uanum iudicandum ē. Videtur autem huiusmodi homines ab illo ipso ad quod geniti a natura sunt, q; longissime discessisse, cum ad gravitatem geniti simus, et ad constantiam, ac firmitatem omnes, nec (ut Cicero ait) quicq; sit turpius uanitate. Iure igitur Vanis appellati sunt, Cum eorum cogitationes, ac uoluntates prorsus inanes sint, fluxaq; consilia, uitium uero ipsum Vanitas, quando propositū ipsum futile est, leue, inane, uacuum, que oia uanitatem, et quidem summam indicant. q; autem ridicula hæc ipsa sit uanitas, ea fingens, quæ nusq; sint, ea mentiens quæ fieri, aut esse ne-